

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/170/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117012121
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3117012121.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10. januára 2018 prejednal sťažnosť prokurátora vo veci odsúdeného

M. K.,

nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom Q., I. č.XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 6Pp/340/2017 zo dňa 13. októbra 2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr.por. zrušuje sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu a podľa § 415 ods. 1 Tr.por. a § 66 ods. 1, 2 Tr.zák. sa návrh odsúdeného M. K. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestov odňatia slobody uložených mu rozhodnutiami Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 2T/107/2012 zo dňa 28.09.2012, sp.zn. 2T/158/2010 zo dňa 03.10.2013 a sp.zn. 1T/141/2013 zo dňa 15.10.2013, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozhodnutiami Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom

- sp.zn. 2T/107/2012 zo dňa 28.09.2012 bol M. K. odsúdený pre prečin sprenevery spolupáchatelstvom podľa §20 k § 213 ods.1, 2 písm. a/ Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 12 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,

- sp.zn. 2T/158/2010 zo dňa 03.10.2013 bol odsúdený pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 3 roky a 6 mesiacov nepodmienečne , pre výkon ktorého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,

- sp.zn. 1T/141/2013 zo dňa 15.10.2013 bol odsúdený pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm. a/ Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň má dňa 28.01.2018 nastúpiť aj výkon trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiace a 17 dní, vo veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 1T/127/2010, v ktorej sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia.

Uznesením Okresného súdu Trenčín bolo dňa 12.12.2013 rozhodnuté o spoločnom výkone trestov odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a následne bol dňa 15.12.2015 odsúdený M. K. uznesením toho istého súdu preradený do minimálneho stupňa stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol M. K. podľa § 415 ods. 1 Tr.por. s použitím § 66 ods. 1, 2 Tr.zák. podmienične prepustený z výkonu trestov odňatia slobody a podľa § 68 ods.1 Tr.zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 1rok s probačným dohľadom v trvaní 1 rok, a povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe, alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie.

Uznesenie súdu prvého stupňa nenadobudlo právoplatnosť, pretože bolo v zákonnej lehote napadnuté sťažnosťou prokurátora, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. V písomných dôvodoch sťažnosti prokurátor uviedol, že odsúdený mal nedostatky v dodržiavaní ústavného poriadku a časového rozvrhu. Nepriaznivo je hodnotená aj jeho resocializačná prognóza. Z registra trestov vyplýva, že je osobou 7-krát súdne trestanou, je špeciálnym recidivistom a opakovane sa dopúšťa trestných činov majetkovej povahy. Zo zmyslu inštitútu podmieničného prepustenia vyplýva, že tento nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie vo výkone trestu, bez ohľadu na účel trestu. Ale len vtedy je odôvodnený, keď sú tu ďalšie okolnosti dávajúce nádej, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. U odsúdeného K. však nie je možné toto predpokladať. Prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného, na ktorého už bolo v minulosti pôsobené opakovane nepodmieničnými trestami aj podmieničným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody, pričom v páchaní trestnej činnosti aj napriek tomu pokračoval. Preto neboli splnené všetky zákonné podmienky na podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, navrhol preto, aby krajský súd uznesenie zrušil.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je dôvodná.

Súd prvého stupňa síce správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť pred súdom sa vyjadriť k dôvodom, pre ktoré navrhuje svoje podmieničné prepustenie, ako aj k písomnému hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Na verejnom zasadnutí zistené skutočnosti však prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil.

Nadriadený súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že z hľadiska dĺžky doteraz vykonaného trestu odňatia slobody, bola splnená formálna podmienka pre podmieničné prepustenie, t.j. lehota na podanie návrhu.

Odvolaciemu súdu nie je zrejmé, prečo prvostupňový súd dospel k záveru, že je splnená aj materiálna podmienka, t.j. odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie na slobode riadny život, a pre spoločnosť nie je vysoké nebezpečenstvo jeho recidívy. Súd svoj názor oprel len o skutočnosť, že ústav odporúča ho podmienične prepustiť s dohľadom, je daná dostatočná záruka, že odsúdený bude na slobode viesť riadny život, pretože nedostatky v správaní počas výkonu trestu odňatia slobody neboli závažného charakteru, a bol 4-krát disciplinárne odmenený a plní program zaobchádzania.

Krajský súd však po preskúmaní veci dospel k záveru, že u odsúdeného nemožno očakávať, že po podmieničnom prepustení bude viesť riadny život, pretože u neho existuje vysoké riziko sociálneho zlyhania (nezamestnanosť, nedostatočný príjem, nedostatočné vzdelanie). Záver o takomto riziku vyplýva nielen z hodnotenia ústavu, ale aj z doterajšej súdnej trestnosti odsúdeného, ktorý je vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti špeciálnym recidivistom. Od ďalšieho páchania trestnej činnosti ho neodradili ani doteraz vykonané tresty odňatia slobody. Jeden z trestov odňatia slobody už mu v minulosti bol podmienične odložený, avšak v skúšobnej dobe sa neosvedčil, a výkon trestu odňatia slobody mu bol nariadený. Naposledy bol podmienične prepustený z výkonu trestu odňatia slobody dňa 21.06.2012, pričom ďalšieho skutku, pre ktorý aktuálne vykonáva trest odňatia slobody sa dopustil už 12.12.2012. Z uvedeného je zrejmé, že viesť riadny život sa mu podarilo len 6 mesiacov a následne zlyhal. Odsúdený teda ani v minulosti po výkone trestu odňatia slobody nehľadal prácu a stály legálny zdroj obživy, ale naopak zvolil si trestnú činnosť.

Záruky, že povedie na slobode riadny život sú teda podľa krajského súdu minimálne. Nepostačuje na to, ako to uvádzal prvostupňový súd, že v súčasnosti vykonáva trest pre 6 odsúdení, a preto ho nemožno považovať za osobu, na ktorú bolo už pôsobené výkonom trestu odňatia slobody.

Podľa názoru krajského súdu je však potrebné na osobu odsúdeného hľadieť komplexne. Zo správy ústavu jednak vyplynuli problémy s dodržiavaním ústavného poriadku, či stredne vysoké riziko sociálneho zlyhania odsúdeného. Jeho predchádzajúci život svedčí o absolútnej nedostatočnosti vplyvu podmieneného odsúdenia, či podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného, na jeho ďalší život. Uvedené inštitúty ho nenapravili a ani neodradili od ďalšej trestnej činnosti. Aj tieto okolnosti dokresľujú celkový obraz osoby odsúdeného a vzbudzujú vážne pochybnosti o jeho schopnosti viesť riadny život.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.